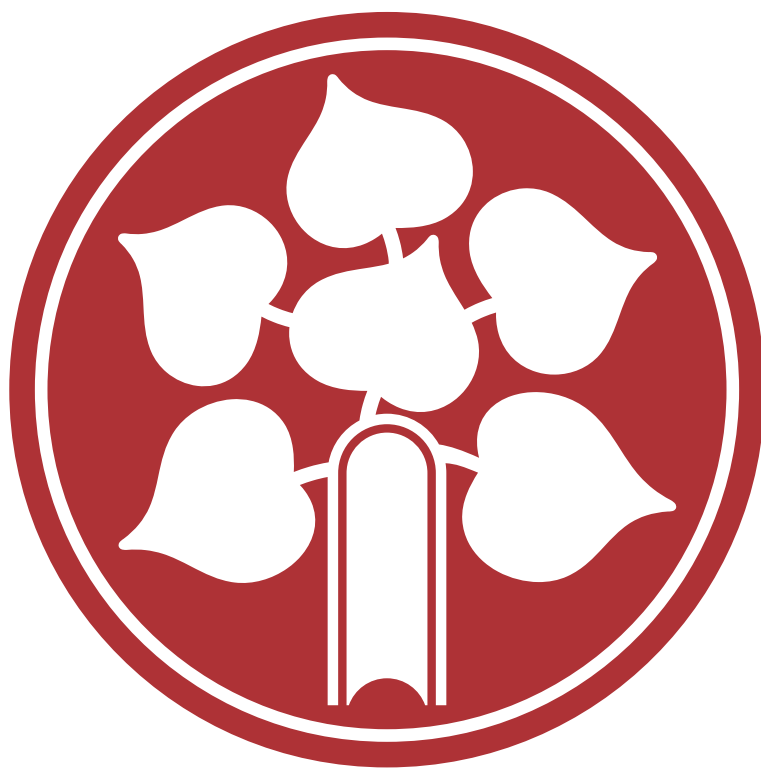

AMO®

»Dijaki so me v resnici vedno presenečali s svojo čistostjo, iskrenostjo, nadarjenostjo, domiselnostjo, s humorjem in z iznajdljivostjo.«

Ksenja Geister,
nekdanja profesorica latinščine in grščine

unitas libertas caritas

ALUMNI KLUB ŠKG

Izdal in založil: **Zavod sv. Stanislava** | Odgovarja: **dr. Roman Globokar** | Urednica: **Olga Osredkar**
Tehnični urednik: **mag. Matija Mitja Štih** | Lektoriranje: **Petra Rajk** | Na naslovnici: **rimski kolosej**
Oblikovanje: **Marko Grimani** | Fotografije: **Arhiv Zavoda sv. Stanislava, zasebni arhivi intervjujancev,**
Stock.XCHNG (naslovnica) | Tisk: **Birografika BORI d.o.o.** | Ljubljana, junij 2011.

4

Quod rarum, carum

Nagovor urednice

5

Drage alumne, dragi alumni!

Nagovor direktorja Zavoda sv. Stanislava

6

Smeh je bil obrambni mehanizem

Intervju s Ksenjo Geister, nekdanjo profesorico na ŠKG

9

Študij latinščine razširja obzorja

Intervju z nekdanjo dijakinjo Majo Žumer Frelih

12

Izzivi poučevanja klasičnih jezikov

Pogledi profesorjev

15

Profesorji klasičnih jezikov na ŠKG

Od leta 1993 do danes

16

Še pomnite, tovariši?

Spomini iz šolske kronike

18

Od septembra do maja

Kronika preteklih mesecev

26

Sklad za pomoč družinam in Ustanova "Fundacija Alojzija Šuštarja"

Quod rarum, carum

(kar je redko, je dragoceno)

Pred nami je nova številka revije Amor, ki je tokrat posvečena klasičnim jezikom, s katerimi smo se vsi nekdanji dijaki ŠKG soočili vsaj v gimnazijskih letih. Gotovo imamo različne izkušnje. Nekatere smo vsrkavali vse, s čimer smo se srečali pri pouku latinščine ali stare grščine ter na ekskurzijah, taborih, uprizoritvah antičnih dram in recitalih, drugi so učenje teh dveh jezikov razumeli kot duhamorno početje. Morda smo se spraševali, kako nam bo znanje koristilo. Bomo govorili latinsko ali starogrško? Nismo razumeli, da smo se v samem procesu učenja veliko naučili, se oblikovali ob spoznavanju novega in v odnosu s profesorji, ki so nas poučevali.

Vse na naši življenjski poti nas oblikuje. Če se ne bi spoprijeli s takšnimi izzivi, ne bi bili to, kar smo. Bili bi povsem drugi ljudje. Nedvomno so za znanje potrebni trud, odrekanje, čas, potrpežljivost, vztrajnost in še marsikaj bi se našlo, a drugače ne gre. Velikokrat bi cilj radi dosegli takoj in skoraj brez truda. A kakšno je potem naše veselje ob dosegu cilja? Koliko časa in truda, koliko ponovitev, vzponov in padcev mora doživeti profesionalni plesalec, da giba postane mehkejši in se končno lahko prepusti užitku ob izvajanju svoje predstave! A le tako je njegovo veselje lahko pristno.

Tudi pošteno zaslužena odlična ocena pri izpitu je več vredna od lahko pridobljene, ki smo jo prejeli, ker je imel profesor pač dober dan, smo mu bili simpatični ali pa smo prepisovali od sosedu.

Toda klasična jezika sta mrtva jezika! Sta res? Profesor na fakulteti je navedel preprost primer: Odpravite se v ljubljanski BTC in pogledajte okoli sebe. Kaj vidite? Kolosej, Areno, Atlantis, Merkur, Emporium, Mercator. Sta latinščina in stara grščina res mrtva jezika?

In kako je imenuje publikacija, ki je pred vami?

Vrednost pa ni le v jeziku, temveč tudi v kulturnem bogastvu, ki so nam ga Grki in Rimljani zapustili v materialni obliki in v obliki misli, sorodni moji in tvoji.

Urednica

Drage alumne, dragi alumni!

dr. Roman Globokar,
direktor Zavoda sv. Stanislava

Olga Osredkar,
prof. latinščine, urednica

Moji prvi spomini na latinščino segajo v tretji letnik srednje šole, ko sem s skupino sošolcev izbral »latinščino« kot fakultativni predmet na takratni družboslovni gimnaziji. Pravzaprav niti ne vem, zakaj sem se odločil za učenje tega klasičnega jezika. Če se prav spomnim, predvsem zaradi dobre profesorice, ki je sicer poučevala umetnostno zgodovino in nas je navduševala za občudovanje umetnosti. Osvojil sem nekaj osnov latinske slovnice, sicer pa smo se pogovarjali o življenju v antiki, o antičnih idealih, njihovi kulturi ... Ko sedaj gledam nazaj na srednješolsko izobraževanje, vidim, da ima naša generacija zelo velik primanjkljaj na področju klasične izobrazbe. V času komunizma je bil poudarek šolskega sistema na naravoslovnih predmetih ter na zgodovini, humanistiko pa se je želelo izriniti iz kurikuluma. Poleg verouka so izgubili domovinsko pravico v šoli tudi klasični jeziki, filozofija pa je bila okrnjena in zelo očitno marksistično interpretirana. Pretekla dediščina tudi po dvajsetih letih vpliva na naš šolski sistem. Naš program splošne gimnazije je v evropskem kontekstu jasno artikulirana naravoslovna gimnazija. V sosednji Italiji imajo na znanstvenem liceju (torej naravoslovni gimnaziji) vsako leto po 4 ure latinščine na teden, na klasični gimnaziji pa še uro ali dve več. Pri nas pa se še kar naprej širi prepričanje, da od latinščine in humanistike ni kakšne neposredne koristi, zato naj se dragoceni dijakov čas zapolni z bolj uporabnimi vsebinami.

Upam, drage naše nekdanje dijakinje in dijaki, da ste ponosni na svojo klasično izobrazbo. Ni vse samo v neposredni koristi pridobljenega znanja. Marsikatera šolska vsebina sicer nima neposredne uporabne vrednosti, a oblikuje vsestransko osebnost odrasčajočega človeka, ga sili, da se sooča z zagonetkami in naporji, krepi vztrajnost, spodbuja inovativnost. Šele kasneje vidimo, kaj vse smo skozi določene procese pridobili. Znanje latinščine in grščine prav gotovo pomaga pri učenju sodobnih živih jezikov in krepi logično razmišljanje. Hkrati pa dejstvo, da se je poučevanje klasičnih jezikov in klasične kulture ohranilo v šoli skozi stoletja, kaže na njihov velik pomen pri celostnem oblikovanju posameznika in skupnosti. Brez stika s koreninami naše kulture je naša prihodnost negotova. Zgolj utilitarno znanje ne zagotavlja napredka v pravo smer – potrebujemo širino srca in globino misli.

Direktor Zavoda sv. Stanislava

Verjetno je bil smeh obrambni mehanizem

Ksenje Geister se nekateri spominjamo kot nasmejane profesorice latinščine in grščine, ki je na ŠKG poučevala v letih od leta 1993 do 2001.

Na ŠKG ste prišli kot ena prvih profesoric in profesorjev. Tedaj prihodnost gimnazije kljub trdni viziji ustanoviteljev ni bila brez vsakršnih dvomov. Ste se tedaj profesorji počutili kot avanturisti?

Sama sem tedaj še zaključevala fakulteto, zato je bila zame vsaka služba v bistvu avantura. Mislim pa, da so učitelji, ki so prej že poučevali na drugih šolah, presedlali na to šolo zaradi dobre vere, da bodo tu lahko poučevali kvalitetneje in v skladu s svojimi vrednotami.

Sicer pa se je pri takih pomislekih dobro spomniti, na kakšnih temeljih je zrastel Zavod sv. Stanislava. Njegovega ustanovitelja, škofa Jegliča, bi lahko imeli za največjega avanturista. Zavod je ustanovil praktično iz nič, njegova zidava je bila prava drama, zidal ga je s svojim trpljenjem, beračenjem, poniževanjem, molitvijo in gorečo vero. Zagotovo je to dota, ki je daleč od vsake avanture, in bo zavod vzdrževala še kar nekaj časa.

Kaj vas je pravzaprav gnalo pri odločitvi za poučevanje na ŠKG?

Resnica je, da sploh nisem imela kakšne velike želje po učiteljskem poklicu, prej nasprotno, tega me je bilo prav groza. Iz fakultete sem prišla povsem nepripravljena na ta poklic, saj je bila pedagoška smer mojega študija vsaj takrat bolj naslovna. Prav tako tedaj nisem bila aktivna kristjanka, imela sem bolj neko podzavestno vero z otroških let. A kljub vsemu je bilo zame poučevanje sprejemljivo samo na Škofijski klasični gimnaziji in nikjer drugje. Ker se je ravno ob zaključku mojega študija odprla ta možnost, sem se zato takoj navdušila nad takšno službo.

Kaj je bil za vas kot profesorico v razredu največji izziv?

Zame je bil največji izziv postati dobra profesorica, kar je po mojem pomenilo dvoje. Prvič, pridobiti visoko strokovno znanje in širši uvid v celotno

Zavod je ustanovil praktično iz nič, njegova zidava je bila prava drama, zidal ga je s svojim trpljenjem, beračenjem, poniževanjem, molitvijo in gorečo vero.

področje poučevanega predmeta, kar pomeni tudi zavest o tem, kaj je za neko temo bistveno in pomembno. Pomen učenja izumrlih jezikov je gotovo v marsičem problematičen, kar se tiče potrebnosti in motivacije, po drugi strani pa je antika za našo civilizacijo izrednega pomena. In tu mislim, da je lahko uspešen le učitelj, ki se tega dobro zaveda in zna posamezne teme narediti privlačne in aktualne ter jih povezati s širšim kontekstom. In drugič, pripraviti učenca do sodelovanja na pošten način, torej s pozitivno in ne z negativno vzpodbudo. Vedno se mi je upiralo dajati cveke, minuse, neopravičene, ker v tem preprosto nisem videla smisla. Ko se v razredu počutiš kot kakšen žandar ali izterjevalec, enostavno izgubljaš veselje. Kljub vsemu se kot učitelj moraš naučiti biti strog in dosleden, če hočeš kaj doseči, to pa je predvsem stvar lastne samodiscipline in samokontrole. No, takšnih stvari te najboljše naučijo lastni otroci, ki ti brez potrebne strogości kmalu zrastejo čez glavo.

Kako se spominjate svojih dijakov?

Svojih dijakov se spominjam bolj z dobrih plati kot s slabih. Otroci, kar dijaki pravzaprav so, nikoli ne morejo biti pokvarjeni, zato so tudi slabe plati pri njih bolj stvar lahkomišelnosti in nezavedanja kot pa česa drugega. Dijaki so me v resnici vedno presenečali s svojo čistostjo, iskrenostjo, nadarjenostjo, domišelnostjo, s humorjem in z iznajdljivostjo, z eno besedo, s svojo pristnostjo in resničnostjo. V tem pogledu me niso nikoli razočarali.

Spominjam se vašega smeha, ko ste prvič vstopili v naš razred. Kaj vas je ob pogledu na dijake spravljalo v smeh?

Tega ne vem točno, verjetno je bil smeh obrambni mehanizem pred negotovostjo, nekaj pa tudi stvar značaja, saj sem precej nagnjena k neumestnemu smejanju. Spominjam pa se dobro, da so me najbolj spravljali v smeh dijaki 3. b (sami vedo, katerega), v katerem je bil vsak prihod v razred stres zase. Nekoč sem stopila v razred ravno, ko so mimo vrat nesli neko dijakinjo, popolnoma oblepljeno s selotejpom. V tem razredu je bilo ogromno zelo inteligentnih posameznikov, ki so preganjali dolgočas med poukom z neverjetnimi idejami in duhovitostjo, tako da včasih nisi vedel, ali bi se smejal ali jokati. Jaz sem si ponavadi dala duška s podrobnim opisovanjem njihovega početja v dnevnik, da so se smejali (ali jezili) še v zbornici. Če že govorim o svojih dijakih, veliko smo se presmejali tudi v 1. b razredu z dijaki, ki so tako kot jaz orali ledino na tej šoli. Ti dijaki so bili moj najljubši razred, bili so izredno nadarjeni in inteligentni, vendar pa tudi pridni in delavni.

Spominjamo se vas tudi kot režiserke dramskih predstav. Vam je katera predstava ostala še posebej v spominu? Bi nam zaupali kakšno nepredvidljivo komično situacijo, do katere je prišlo na vaji ali med izvedbo predstave?

Te predstave imam v najlepšem spominu. Bili sta samo dve, prva so bili latinski odlomki iz Ovidija, skonstruirani kot kratek dramski prizor med Orfejem in Evridiko, ki so nastali kot prispevek za večer tujih jezikov. Z njo smo nastopili tudi v Cankarjevem domu na prireditvi Podobe trenutkov in zanjo sem prejela celo zlato Linhartovo značko za režijo. Druga predstava pa je bila krstna uprizoritev tragedije velikega grškega pesnika Sofokla Trahinke, ki jo je ravno takrat prevedel v slovenščino pesnik in moj kolega Brane Senegačnik. Zborske speve v tragediji je uglasbil skladatelj in naš učitelj Damijan Močnik, ki je predstavo celo sam spremljal s klavirskimi

interpretacijami. To so bili res enkratni podvigi. Predstava sama na žalost ni bila deležna posebne ga odmeva, vendar mislim, da je vseeno vsebovala nekaj dramsko zelo dobrih prizorov in je za dijake pomenila kar velik dosežek. Na ti dve predstavi sem še danes ponosna, še zlasti pa na glavno igralko v obeh predstavah, svojo dijakinjo Laro Simono Tauer, ki je bila s svojim izrednim talentom in za svojo mladost nenavadno resnostjo in zrelostjo najbolj zaslužna za njun uspeh. Komičnih situacij se ne spominjam, vem pa, da so bili dijaki izredno požrtvovalni, da smo v vaje in nastope vsi vlagali veliko prostega časa in da smo se vedno tudi zabavali.

Po rojstvu četrtega otroka ste se odločili, da pustite službo in ostanete doma pri otrocih. Je bila to za vas težka odločitev?

Bila je in ni bila težka. Glede na to, da z možem niso imela kakšne večje pomoči pri varstvu otrok, je bilo to za našo družino še najbolj smotrno. Ker sem imela drugega in tretjega otroka enega za drugim, mi je močno primanjkovalo časa za takšne študijske priprave na poučevanje, kot sem si jih zamišljala. Pa tudi poklic mame je bil zame še bolj stresen

kot poučevanje, saj sem bila na tem področju največji amater. O vzgoji otrok in gospodinjstvu nisem vedela prav ničesar, saj me to ni nikdar zanimalo. Potem pa je vse to postalo prvenstvena naloga in skrb v mojem življenju, ki mi je povzročila nemalo preglavic in stisk. Sem se pa zato počasi izobrazila, izučila in utrdila. Seveda pa človek, ki ni v službi, hitro dobi občutek, da je svoje življenje nekoristno zapravil. Zato sem tudi takoj, ko sem lahko, začela prevajati iz grščine tekste, ki so me najbolj zanimali.

S čim se ukvarjate sedaj in ali ste kdaj pomislili, da bi se vrnili v učiteljske vode?

Sedaj se je moj način življenja spet zelo spremenil, ker smo se pred dvema letoma preselili na

podeželje, kjer sva z možem obnovila starejšo kmečko hišo. Tako se je moj delokrog precej povečal, saj hiša še ni dokončno urejena, poleg tega pa se nam je v dveh letih nabralo že kar nekaj živali. Zato sedaj poleg običajnih gospodinjstskih del tudi vsak dan kidam gnoj, hranim konje, koze in kokoši, kurim krušno peč, kuham na štedilniku na drva, sadim rastline in ustvarjam vrt. Takšno življenje ima poseben čar, saj je veliko bolj pristno in resnično kot življenje v odvisnosti od civilizacijskih poenostavitvev. Za vse to delo si moram seveda pridobivati tudi ustrezno znanje, zato še vedno kot že od nekdaj berem kakšnih deset knjig hkrati, ki se valjajo po celi hiši. Moje največje veselje pa je branje knjig in osebnih razodetij krščanskih mistikov o življenju Jezusa Kristusa, saj je to najbolj zanimiva in pomembna stvar na svetu.

Glede vrnitve v učiteljske vode pa za sedaj ne delam načrtov. Verjetno bi bila sedaj boljša učiteljica, kar se tiče dela z otroki, kar pa stroke, bi morala ogromno nadoknaditi.

Kaj vas razveseljuje v vašem življenju?

V življenju me razveseljuje trnje, ki požene cvetove, puščava, ki obrodi, ljudje, ki zrcalijo božjo podobo, beseda, ki ogreje srce, nedolžnost otrok, krotkost živali, usmiljenje srca, svežina novega dneva, razveseljuje me vse, kar je dobro in lepo, najbolj pa me razveseljuje Tisti, ki je izvir vsega dobrega in lepega in ki je s svojo smrtjo na

križu razklenil jekleno pest, ki je držala človeka. In On sam je tudi odgovor na vprašanja, ki si jih je zastavljala antika in Sofokles v Trahinkah: »Je mogoče uteči jekleni pesti usode? Ali ni že naša ženska ali moška narava znamenje nepopolnosti, zaradi katere ne moremo nikdar postati pravi del kozmosa, vesoljne harmonije, vsaj ne pred svojo smrtjo?«

Kaj bi nam, svojim bivšim dijakom, sporočili za konec?

Lahko vam dam nasvet, ki vam bo najbolj koristil. V svojem življenju postavite na prvo mesto Boga in vse drugo se bo postavilo na pravo mesto.

Pogovarjala se je Olga Osredkar

Študij latinščine razširja obzorja

Pogovarjali smo se z Majo Žumer Frelih, nekdanjo dijakinjo ŠKG, ki se je nad latinščino navdušila že v osnovni šoli ter se po končani gimnaziji odločila za študij latinščine in španščine.

V klasični kulturi se je navdihoval doberšen del umetnosti poznejših obdobj.

Kaj te je prepričalo, da si se odločila za vpis na ŠKG?

V prvi vrsti so za to odgovorni starši. Oče je v ŠKG videl kakovostno šolo, kjer bom lahko nadaljevala z učenjem latinščine (začela sem v osnovni šoli), sama pa kakšnih drugih želja tudi nisem imela. Poleg tega je na ŠKG že hodila prijateljica, ki je bila s šolo zadovoljna, isto leto pa se je tja vpisala tudi sošolka iz osnovne šole, s katero sva potem še štiri leta sedeli v isti klopi.

Je k temu morda pripomogla tudi možnost, da se učiš latinščine?

Kot sem rekla, sem želela nadaljevati z učenjem latinščine. V osnovni šoli je bila latinščina eden mojih najljubših predmetov in takrat sem, bolj po trenutnem navdihu kot resnem razmisleku, večkrat rekla, da jo bom študirala. Glede na povedano in ob podpori staršev in prijateljev je imela ŠKG res dobre možnosti.

V drugem letniku smo imeli možnost izbrati tudi staro grščino, ki je nisi izbrala. Si kdaj obžalovala svojo odločitev?

Moja prva ideja je bila, da bi se učila tudi stare grščine, vendar pa sem si po razmisleku in pogovoru z razrednikom premislila. Ugotovila sem, da bi mi bilo lažje živeti brez stare grščine kot pa zamenjati razred, v katerem sem se dobro počutila. Svoje odločitve nisem obžalovala, sploh pa me je že čez štiri leta na fakulteti čakala izdatna porcija stare grščine. In še zanimivost: študij se mi je čisto na začetku zdel težak in kaotičen in govorila sem, da mi je pri študiju latinščine pravzaprav najbolj všeč grščina.

Latinščine si se učila že v osnovni šoli. V kolikšni meri ti je predznanje pomagalo pri pouku latinščine na gimnaziji?

Predznanje mi je zelo pomagalo, sploh v prvem in drugem letniku. Že v osnovni šoli me je dve leti učila prof. Fabjan, tako da sem nekaj znanja gotovo imela. Tudi na ŠKG me je učila prof. Fabjan, in medtem ko so se sošolci spopadali s čisto novimi koncepti, je bilo zame to samo nadaljevanje po istem kopitu, tako v smislu vsebine kot načina podajanja. Profesorici sem zelo hvaležna za njeno predanost in zahtevnost pri pouku.

Kaj te je pri pouku latinščine najbolj pritegnilo? Česa se najbolj spominjaš? Si kaj pogrešala?

Pri latinščini mi je bilo vedno všeč to, da sledi nekim logičnim zakonitostim in da je urejena. Tak je bil tudi pouk. Profesorica se je trudila, da bi nam predstavila delovanje latinskega jezika in način razmišljanja v času, ko se je v njem govorilo in pisalo. Seveda se spominjam tudi dolgih seznamov izjem in živčnosti pred testi, a vendar je bil zame kot za bodočo jezikoslovko pouk latinščine zelo zanimiv. Če zdaj gledam nazaj, bi edino antično književnost lahko spoznavali bolj postopno skozi več letnikov, ker bi tako dobili boljši pregled kot v nekaj mesecih na koncu četrtega letnika.

Kakšne imaš spomine na šolanje na ŠKG nasploh?

Na ŠKG imam lepe spomine. Imela sem super razred (4. č, matura 1999) in razrednika (prof. Jernejčiča), veliko prijateljev in dobre odnose s profesorji. Tudi s kakovostjo pouka sem bila večinoma

zadovoljna. Bolj kot sam pouk pa so mi v spominu ostale skupne ekskurzije, dejavnosti in druženje.

Po končani gimnaziji si poleg študija španščine izbrala tudi študij latinščine. Je tvoja odločitev počasi dozorevala? Kaj te je gnalo pri tej odločitvi?

Razen posameznih prebliskov sem bila vsa gimnazijska leta prepričana, da bom študirala medicino. Šele v četrtem letniku sem si premislila in izbrala jezike. Pri odločitvi za latinščino je spet imel prste vmes moj oče. Trdil je, da mi bo študij latinščine razširil obzorja in omogočil tudi bolj poglobljeno ukvarjanje z drugimi jeziki. Prav tako se mi je zdelo, da bo zanimiva kombinacija latinščine s španščino, ki je iz nje neposredno izšla.

Na katerih področjih si se ob študiju latinščine razvijala?

Pri študiju latinščine sem v prvi vrsti razvijala svoj občutek za jezik. S tem ne mislim samo latinščine, ampak možnosti in načine izražanja v različnih jezikih, tudi v slovenščini. Med študijem sem se prvič bolj resno srečala s prevajanjem. Ne glede na to, za kateri jezik je šlo, mi je latinščina vedno pomagala kot nek jezikovni in kulturni temelj. Poleg tega pri študiju latinščine hočeš nočeš napreduješ tudi v vztrajnosti in natančnosti.

Kasneje si vzporedno vpisala tudi prevajalstvo. Kakšno vlogo znanja latinščine vidiš pri svojem vsestranskem ukvarjanju z jeziki?

Prevajalstvo (angleščino in nemščino) sem vpisala, ko se mi je pri prvem študiju začel absolventskega staž.

Medtem sem diplomirala iz latinščine in španščine in v četrtem letniku vzporednega študija vpisala še enoletno specializacijo iz konferenčnega tolmačenja. Latinščina mi je bila ves ta čas in mi je še vedno v veliko pomoč. Ne le da bolj razumem strokovni jezik, tudi stavčne strukture in način razmišljanja v jeziku pogosto izvirajo iz latinščine. Potem je tu še klasična kultura, v kateri se je navdihoval dobršen del umetnosti poznejših obdobij. Latinščina mi je pomagala tudi pri učenju drugih romanskih jezikov in pri sedanjem delu tolmačke; ljudje, katerih pogovore tolmačimo, pogosto navajajo tujke in latinske pregovore.

S čim se sedaj ukvarjaš oz. kakšne imaš načrte za prihodnost?

Trenutno sem zaposlena v Evropskem parlamentu v Bruslju kot tolmačka za angleščino in španščino. To delo mi predstavlja izziv, saj zahteva stalno izpopolnjevanje v jezikih in tudi sicer (glede svetovnega dogajanja itd.) ter visoko koncentracijo. Poleg tega želim še napredovati v francoščini, ki se jo že nekaj časa učim. Bruselj z vidika jezikov in spoznavanja drugih kultur res veliko ponuja. Po drugi strani, še posebej po nesrečnem lanskem letu, pa mi domače okolje veliko pomeni, tako da se bom prej ali slej vrnila v Slovenijo.

Pogovarjala se je Olga Osredkar

Izzivi poučevanja klasičnih jezikov

Profesorje klasičnih jezikov, ki trenutno poučujejo na ŠKG, smo povprašali o njihovem pogledu na poučevanje. Tisti z več izkušnjami so primerjali poučevanje nekoč in danes, manj izkušeni pa so se spraševali o izzivih sodobnega pouka latinščine in stare grščine.

Dragica Fabjan Andritsakos,

prof. latinščine in grščine

Pretekle generacije dijakov so na splošno znale več latinščine, kot je znajo dijaki danes. Obdelali smo veliko več snovi in dijaki so bili poleg dela v šoli pripravljeni narediti še marsikaj izven šolskega urnika: imeli smo veliko literarnih večerov, razstav, dramskih predstav ipd. Radi se spominjamo tistih časov; nihče ni vprašal, ali bo za dodatno delo dobil oceno pet ali preračunaval, če se mu splača.

Po drugi strani pa imamo tudi danes dijake, ki se radi učijo klasične jezike, celo prevajajo in pišejo v latinščini in stari grščini. Mogoče se dijaki danes manj bojijo latinščine. Upajmo, da jo imajo zato tudi rajši.

Bojana Tomc,

prof. latinščine in španščine

Še vedno ne vem, ali se mladi res tako zelo spreminjajo, ali gre le za naš, profesorski, odrasli, starejši, nujno subjektivni pogled na generacije, ki prihajajo za nami. Seveda naj bi bilo v preteklosti vse lepše, boljše, bolj žareče in navdušujoče. Saj o tem nekako tarnajoče govori že Sokrat! Mislim, da se v svoji srži mladi niso kaj dosti spremenili. Res pa je, da je treba do tega bistva nekako prodreti. Včasih tudi skozi plasti (navidezne) indiferentnosti, naveličanosti, izgubljenosti ... Trdno sem prepričana, da dijake danes, tako kot jih je nekoč, še vedno pritegne navdušenost profesorja. Navdušenost nad njegovim predmetom, nad vsebino, ki jo predmet obsega, in obzorji, ki jih razpira, pa naj gre za klasična jezika ali kaj drugega. Ob tem pa še učiteljeva širina, odgovornost do predmeta, veselje do dela in življenja ... Dijaki to začutijo in kar naenkrat postane nalezljivo. In potem jih pritegnejo tako tvorba in oblike gerundija ali ablativus absolutus, kakor anekdote iz Cezarjevega življenja, Marcialovi epigrami ali Ciceronova govorniška teorija.

Olga Osredkar,

prof. latinščine

Poučevanje nasploh je res izziv. Dandanes se mnogi sprašujejo, kako jim bo znanje latinščine zelo konkretno koristilo v življenju. Bodo govorili latinsko? Jim na fakulteti ne bo treba na izpit iz latinščine? Verjetno se tudi sami spominjamo, da smo kot pet-najstletniki težko dojeli, da si z latinščino širimo obzorje, spoznavamo temelje naše kulture, si urimo spomin, preizkušamo lastno natančnost, razvijamo logično mišljenje in podobno. Prav tako je težko dojeti, da je potrebno delati domače naloge in se kar se da sproti učiti. Sprva moramo le zaupati. Zaupati profesorju pa je mogoče le v dobrih odnosih, kar je na prvem mestu. Potem je potrebnega le še nekaj profesorjevega navdušenja nad snovjo, ki jo podaja dijakom, in smo že skoraj na konju.

Maja Gril Juvan,

prof. latinščine in grščine

Izziv v poučevanju klasičnih jezikov vidim v tem, da skušam dijakom prikazati, da antika ni nekaj neživega, ampak da še vedno živi skoraj na vsakem koraku. Ko jim na ta način približam jezika in njuno bogato kulturo in civilizacijo, se jim odpre povsem nov pogled na predmet. Navdušuje jih, da se s pomočjo latinskih in grških besed naučijo prepoznavati tujke v materinščini in v ostalih evropskih jezikih, ki jih vsakodnevno srečujejo v časopisih, revijah, na televiziji, internetu ... Navdušuje jih tudi spoznanje, da je antična civilizacija dosegla visoko raven in da je bila tehnologija za tisti čas zelo izpopolnjena. Pri poučevanju klasičnih jezikov je pomembno to, da se ves čas prepletata preteklost in sodobnost, latinščina oz. grščina in materinščina oz. moderni tuji jeziki. Prav gotovo učenje klasičnih jezikov od dijakov zahteva dodaten trud in napor, vendar jim da bogato popotnico za nadaljnji študij.

Uroš Martinčič,

prof. latinščine

Odkar sem stopil v učilnice Škofijske klasične gimnazije, je preteklo že veliko vode, ki je prav po heraklitovsko s seboj prinesla mnoge novosti. Največja med njimi se mi zdi ta, da se je pouk prelevil iz nekdanje refleksivne v novo, impulzivnejšo preobleko. Ker pri pouku jezikov še očitneje stopa v ospredje obvladovanje sporočevalnih spretnosti, latinščina dijakom predstavlja trši oreh s svojimi slovničnimi vzorci in z na papir ujetimi besedili. Ravno v tem pa vidim izziv poučevanja latinščine, saj želim dijakom približati tisti del predmeta, ki ni ujet med robove A4 listov, temveč je kot pri ostalih jezikih orodje oziroma ključ. Večja razlika med njimi je le v tem, da živi jeziki odklepajo vrata v svet, klasična jezika pa nas povezujeta z večnostjo, namesto dvogovorov pa pri njiju rastejo tiste žlahtne misli, ki jih je Mark Avrelij ubesedil kot *Tὰ εἰς ἑαυτὸν* (samemu sebi).

Zbrala Olga Osredkar

PROFESORJI KLASIČNIH JEZIKOV NA ŠKG

OD LETA 1993 DO DANES

Na ŠKG se je od leta 1993 zvrstilo precejšnje število profesorjev latinščine in stare grščine. Nekateri so začasno zasedli to mesto in nadomeščali mlade mamice ali ukaželjne učitelje, drugi že dolga leta opravljajo svoje delo.

1993/1994 – Ksenja Geister, Brane Senegačnik

1994/1995 – Dragica Fabjan, Ksenja Geister, Ralph Prausmüller, Brane Senegačnik

1995/1996 – Dragica Fabjan, Ksenja Geister, Ralph Prausmüller, Brane Senegačnik

1996/1997 – Dragica Fabjan, Ksenja Geister, Ralph Prausmüller, Brane Senegačnik, Barbara Toplak, Bojana Tomc

1997/1998 – Dragica Fabjan, Ksenja Geister, Ralph Prausmüller, Bojana Tomc, Barbara Toplak

1998/1999 – Dragica Fabjan, Ksenja Geister, Ralph Prausmüller, Bojana Tomc, Barbara Toplak

1999/2000 – Dragica Fabjan, Ksenja Geister, Ralph Prausmüller, Bojana Tomc, Barbara Toplak

2000/2001 – Dragica Fabjan, Ksenja Geister, Ralph Prausmüller, Bojana Tomc, Barbara Toplak

2001/2002 – Mojca Cukjati, Dragica Fabjan, Ksenja Geister, Ralph Prausmüller, Bojana Tomc, Barbara Toplak

2002/2003 – Mojca Cukjati, Dragica Fabjan, Neža Pirc, Ralph Prausmüller, Marjeta Stres, Bojana Tomc, Barbara Toplak

2003/2004 – Mojca Cukjati, Dragica Fabjan, Neža Pirc, Ralph Prausmüller, Bojana Tomc, Barbara Toplak

2004/2005 – Mojca Cukjati, Dragica Fabjan, Tomaž Kremžar, Neža Pirc, Ralph Prausmüller, Bojana Tomc

2005/2006 – Mojca Cukjati, Dragica Fabjan, Neža Karlin, Tomaž Kremžar, Ralph Prausmüller, Bojana Tomc, Monika Deželak, Olga Osredkar

2006/2007 – Mojca Cukjati, Dragica Fabjan, Neža Karlin, Tomaž Kremžar, Olga Osredkar, Ralph Prausmüller, Bojana Tomc

2007/2008 – Mojca Cukjati, Dragica Fabjan, Neža Karlin, Tomaž Kremžar, Olga Osredkar, Ralph Prausmüller, Bojana Tomc

2008/2009 – Dragica Fabjan, Neža Karlin, Tomaž Kremžar, Helena Morisset, Olga Osredkar, Neža Sagadin, Bojana Tomc

2009/2010 – Dragica Fabjan, Neža Karlin, Tomaž Kremžar, Olga Osredkar, Neža Sagadin, Bojana Tomc

2010/2011 – Dragica Fabjan, Maja Gril Juvan, Neža Karlin, Olga Osredkar, Bojana Tomc, Uroš Martinčič

Jana iz 2. b je zapisala:

Le zakaj? Že takoj je treba pomisliti na prednosti, ki so velike! Vseh naravoslovnih predmetov (razen matematike) je manj – to je največji bonus. Grščina kot jezik pa ... Ah, se bomo že pretolkli skozi. Vsaj upam tako. Prof. Senegačnik izgleda prav mila dušica, tako mislim, da se bomo izognili boju in mesarskemu klanju. Pač, v učenje se bomo morali zagristi z nohti in zobmi. Upam, da nam bodo ob koncu leta dali vsaj novo protezo, saj se nam bodo naši zobje od grizenja pošteno obrabili.

(Megaron 1994/95)

Adhuc meministis, socii? (Še pomnite, tovariši?)

Pri kontrolni nalogi pri pouku književnosti so nekateri zapisali (dodani komentarji urednice):

- Bogovi so Prometeja prikovali na Katarzo.
Na Kavkaz, dragec, na Kavkaz!
- Ovidij je pisal alegrije.
Še sangrije bi se manjkalo!
- Ajshil je napisal dramo Ifigenija na Orestu.
Že avtor je sporen, primer Ifigenije na Orestu pa bi bil nedvomen eksces.
- Prometej je bil eden od tiranov.
Za nekatere je bil morda tudi tiran, izročilo pa pravi, da je bil eden od Titanov.
- V Iliadi se Herodot poslavlja od sina.
Kakor Jurij ni enako Jakob, tako Herodot ni enako Hektor.
- Grški dramatiki so bili Ahil, Aristopan, Aristotel in Menander.
Vsaj eden bi bil lahko pravilen. Pravilen odgovor je: Ajshil, Sofokles, Evripid, Aristofan, Menander.
- Mesto Rim sta ustanovila Romul in Remul.
Brez komentarja. Ali pač! Ni potrebno, da imata dvojčka imeni z enakim številom zlogov!

(Kronika, ponedeljek, 24. januar, 1994)

Predavanje o pomenu grščine:

Danes zjutraj je bilo namesto prve šolske ure predavanje dr. Kajetana Gantarja o pomenu grščine za evropsko kulturo in za izobrazbo mladega človeka. Predavanje je bilo namenjeno učencem, da bi se lažje odločili za pouk grščine v naslednjem letu. Učenci so predavatelja z zanimanjem poslušali in na koncu tudi spraševali. Zdi se, da ne samo zato, da bi bilo predavanje daljše in da bi odpadlo več pouka.

(Kronika, sreda, 8. junij, 1994)

... Ob 17. uri pa se je v zavodski dvorani začela dramska predstava. Igralska skupina (skoraj vsi so iz 3. b) je pod vodstvom Dragice Fabjan naštudirala Plavtovo igro Aululario ali Komedijo o loncu. Izkazalo se je, da imajo dijaki res veliko željo po igranju, kakor zatrjujejo (kar naprej sprašujejo, kdaj bo ustanovljen na šoli bolj zaresen dramski krožek), in da tudi znajo igrati. Predstava pa ni bila le kulturni, pač pa tudi družabni dogodek, saj so navzoče po predstavi igralci povabili na kuhano vino. Le-to se je prav prileglo, saj je te dneve zunaj prav pošteno mraz.

(Kronika, torek, 6. februar, 1996)

Po predavanju numizmatika g. Andreja Šemrova in po prikazu rimske cene je Jana iz 2. d zapisala:

Po skoraj enournem predavanju o latinskem denarju so prišli na vrsto dijaki. Bili so oblečeni v bela oblačila in imeli so lovorjeve vence okoli glave, kakor Latinci v starih časih. Zatem so prišle na vrsto latinske jedi, ki so jih pripravili dijaki in prof. Fabjanova. /.../ S sošolko sva hodili okrog mize in izbirali hrano. Nekaj jedi je bilo zelo okusnih, druge pa so bile začinjene, tako da te je kar zapeklo in ti je bilo še v tistem trenutku žal, da si jo poizkusil. Profesor Prausmüller je prav z veseljem delil neko rumeno pijačo v kozarčkih. Ker se ti ob hrani osušijo usta, sva ga tudi medve prosili za dva kozarca pijače. Takoj po prvem kozarcu sva obe stekli na hodnik in tam sva kričali, ker so naju tako močno pekla usta. Pozanimali sva se o sestavinah te pijače. Profesor je pojasnil, da je v soku veliko popra. Veselo sva delili to pijačo drugim dijakom. Nekateri so nasedli. Najbolj pa sva se smejali nekemu dijaku iz drugega letnika, ki je popil kozarec te pijače kar »na eks«. Lahko si predstavljate mimiko njegovega obraza.

(Megaron 1995/96)

Prva matura iz grščine, Tomaž iz 5. b je zapisal:

V razredu nas je bilo kar nekaj navdušenih pristašev grščine, ki smo se bili pripravljani »žrtvovati« za »poskusne zajčke« in kot prvi po dolгих letih zopet vzeti grščino za maturo. Potem nas je malo skrbelo to, če bomo zbrali skupaj deset maturantov, kolikor je menda potrebno za maturitetne priprave. Svojo skrb smo razkrili ravnatelju, gospodu Mlakarju, že na ekskurziji v Grčiji, ko smo nekega večera za njegovo mizo večerjali ravno pravi trije. Obljubil nam je, da priprave na maturo bodo v vsakem primeru, četudi nas bo manj kot deset, saj se navsezadnje grščine uči le en oddelek na šoli. /.../ Delo se je začelo. /.../ Vztrajali smo le še štirje in pri tem je ostalo. Maturitetni katalog za tekoče leto (naklada 200 izvodov, kupili pa smo ga le trije!) je bil kmalu razveljavljen in v veljavo je stopil katalog za letošnjo maturo. Tako je bilo vse prilagojeno našemu znanju. In občutki? Meni se je vse zdelo izvrstno. Že sam občutek, da smo prvi, potem ves trud naše šole, ki ni odnehala in je lepo skrbela za nas in ji gre vsa zahvala, in nenazadnje zavest, da za štiri dijake teče vsa maturitetna procedura. Splačalo se je.

(Megaron 1999/2000)

Zbrala Olga Osredkar

Od septembra do aprila

EKSKURZIJA MATURANTOV LATIN- ŠČINE IN GRŠČINE NA AVSTRIJSKO KOROŠKO (28. SEPTEMBER)

Majhna skupina izbrancev se je pod vodstvom g. Prausmüllerja v zgodnjih jutranjih urah podala na izlet. Prva postaja sta bila Vetrinj/Viktring ter Marija na Otoku/Maria Wörth ob Vrbskem jezeru. Sledil je ogled znamenitosti Celovca s knežjim kamnom, obisk Gospe Svete/Maria Saal ter vojvodskega prestola. Pot jih je vodila proti Magdalenski (Štalenski) gori, kjer so raziskovali keltsko-rimsko naselbino. Obiskali so tudi grad Visoka Ostrovia/Hochosterwitz, kjer so se zabavali ob prijetnem naglasu vodiča, koroškega Slovenca. Za obisk Plešivca/Tanzenberg jim je žal zmanjkalo časa, a so se z lepimi spomini in v prijetnem vzdušju veseli vrnili domov.

OBISK Z LANCING COLLEGEA (16. DO 22. OKTOBER)

Sedem dijakov in trije profesorji z Lancing Collegea so bili od 16. do 22. oktobra 2010 na obisku na ŠKG. Lancing College je angleška zasebna šola za fante in dekleta, ki jo obiskuje mnogo tujcev, saj nudi kvalitetno izobrazbo in vzgojo, poseben poudarek pa je na krščanskih vrednotah, športu in klasični izobrazbi.

Teden smo preživel skupaj pri rednem pouku, gostje pa so spoznavali prve slovenske besede ter slovensko zgodovino in geografijo. Veleposlanik Velike Britanije v Sloveniji, g. Andrew Page, nekdanji dijak Lancing Collegea, nas je povabil na obisk, česar smo se vsi neizmerno razveselili. Ob skodelici angleškega čaja in piškotih se je razvil pogovor o naših poklicnih željah, poznavanju obeh držav ter začetkih in namenih naše izmenjave. Eden od njih je sodelovanje dijakov iz obeh držav na poletnem delovnem taboru v Bosni. Tako bi s skupnimi močmi, tako Slovenci kot Angleži, pomagali pomoči potrebnim do obnovljenih hiš ter obenem izkoristili priložnost za naše vnovično snidenje.

Med urami pouka naši gostje z Otoka niso mogli veliko sodelovati, saj jim je preglavice delala slovenščina, zato so čas izkoristili za umetniško ustvarjanje ali nadomestitev pomanjkanja spanca. V torek popoldne smo si ogledali deževno Ljubljano, se posladkali s kosom slastne tortice ter kupili nekaj spominkov. V sredo smo obiskali Postojnsko jamo, v Piranu pa smo lovili tople jesenske sončne žarke. Naslednji dan smo dopoldne v knjižnici imeli srečanje na temo sodobnih britanskih in slovenskih pesnikov. Obiska v Sloveniji brez Bleda ne more biti, zato smo se v prelepem jesenskem popoldnevu predali mirnemu Blejskemu jezeru in pozvonili na zvonec želja na otoku. Nastopil je petek in s tem čas za odhod.

Nedvomno smo v tem tednu pridobili neprecenljive izkušnje: mnogo govorenja v angleščini, nova prijateljstva ter zabavno preživeti čas, ki se ga bomo radi spomnili tudi takrat, ko bomo spet »guli« šolske klopi.

Mirjam Homar, dijakinja 3. b

PRAZNOVANJE HIŠNEGA PRAZNIKA 2010 IN II. SREČANJE ALUMNOV (12. NOVEMBER)

Na letošnji slovesni sv. maši v šentviški župnijski cerkvi je nadškof msgr. Anton Stres v pridigi govoril o zemeljski modrosti, ki je omejena, človeška, in modrosti, za katero bi si morali prizadevati. Ta prihaja od zgoraj in nam dopoveduje, da ne moremo vsega storiti sami.

Na slovesni akademiji je bil osrednji govornik veleposlanik Združenega kraljestva in Severne Irske g. Andrew Page, klasični filolog in velik ljubitelj antike. V govoru je poudaril pomen klasičnosti in krščanskih vrednot za mladega človeka in izrazil pohvalo nad delovanjem zavoda. Po podelitvi častnih listin in priznanj odličnim maturantom je nekdanji ravnatelj ŠKG g. Jože Mlakar prejel visoko priznanje Cerkve oz. papeža za svoje dolgoletno delo v zavodu.

Po akademiji je sledilo prijetno druženje, letos prvič s poudarkom na srečanju alumnov ŠKG. Za še prijetnejše druženje je poskrbela glasbena skupina Selecto, katere velik delež sestavljajo prav nekdanji dijaki ŠKG.

RAZŠIRI PROSTOR SVOJEGA ŠOTORA (ADVENT 2010)

V okviru letošnje adventne akcije smo na šoli zbirali rabljene, stare in pozabljene igrače. Izkupiček od prodaje le-teh je bil namenjen akciji Dream, projektu organizacije, ki v Afriki skrbi za obbolele za AIDS-om in si predvsem prizadeva, da bi se materam, okuženim z AIDS-om, rodili zdravi otroci.

Na adventnem sejmu so osnovnošolci in dijaki prodajali svoje izdelke, voščilnice, okraske in igrače, zbrane v adventi akciji, izkupiček od prodaje pa namenili podpori projekta Dream.

ČAJANKA ZAPOSLENIH V ZAVODU (15. DECEMBER)

Med glavnim odmorom je potekala že kar tradicionalna čajanka, na kateri so se zaposleni iz različnih zbornic (ŠKG, JDD, OŠ AŠ) srečali z vzdrževalci in čistilkami ter tako dobili priložnost za pogovor, ki ga med običajnim delovnikom tako primanjkuje. Po vsakem izmed takšnih srečanj se izkaže, da so takšna srečanja nadvse dobrodošla in preredka.

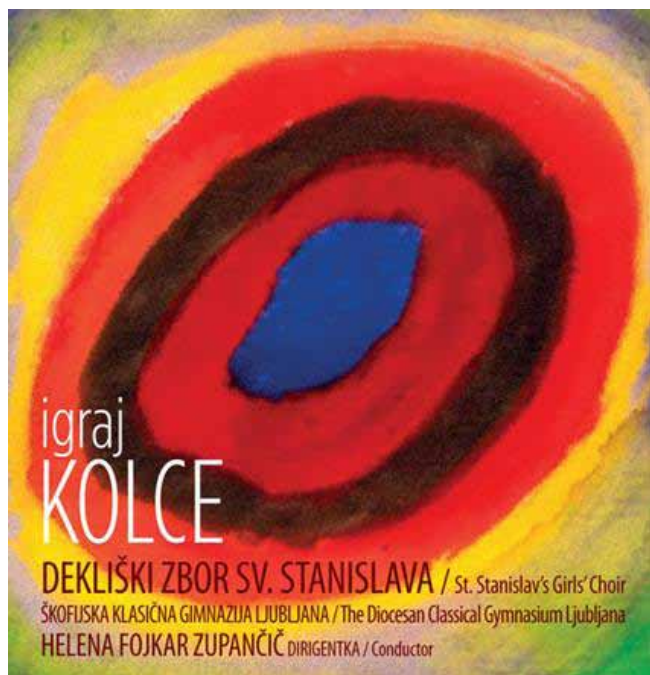

Nekaj dijakinj in dijakov pa se je v parih ali trojicah odpravilo v osnovno šolo, kjer so se nekaj

časa prijetno družili z osnovnošolci, učiteljice pa so tako dobile priložnost za udeležbo na čajanki.

IZID ZGOŠČENKE IGRAJ KOLCE (3. JANUAR)

Januarja je izšla zgoščenka z naslovom Igraj kolce našega dekliškega komornega zbora, ki pod vodstvom Helene Fojkar Zupančič dosega vrhunske rezultate. Zbor se je letos sicer preimenoval v Dekliški zbor sv. Stanislava.

Naročilo zgoščenke je mogoče na spletni strani www.rtvsllo/zkpprodaja ali v tajništvu gimnazije.

VETER ALI SAJE V LASEH? (12. JANUAR)

Vedno aktualna Škofijska strela je med drugim pripravila okroglo mizo z naslovom Veter ali saje v laseh. Z gosti mag. Janezom Kopačem, direktorjem direktorata za energijo, mag. Nasto Doberlet Bučalič, predsednico CI za Trbovlje, dr. Jožetom Rakovcem, profesorjem meteorologije, in dr. Jožetom Zupanom, zdravnikom in predstavnikom Ekrokroga Trbovlje, so spregovorili o prihodnosti slovenske energetike, problematiki 6. bloka Termoelektrarne Šoštanj, Jedrski elektrarni Krško, vetrnih elektrarnah, alternativnih virih energije itd.

FOTOGRAFSKA RAZSTAVA LENAR-TA ZORETA (13. JANUAR)

V Kregarjevem atriju Zavoda sv. Stanislava vse večkrat razstavljajo tudi nekdanji dijaki in dijakinje, ki se udeležujejo na različnih umetniških področjih. Svojo fotografsko razstavo je tako predstavil Lenart Zore, nekdanji dijak ŠKG in študent na Fakulteti za poslovne vede pri Katoliškem inštitutu v Ljubljani. Njegove fotografije so še posebej pritegnile dijake, saj prikazujejo motive iz življenja ŠKG.

ANTIČNI DNEVI (19. DO 21. JANUAR)

Od srede, 19. 1., do petka, 21. 1., so na ŠKG potekali Antični dnevi, letos drugič izvajani projekt za 1. letnik. Prvi dan so dijaki poslušali različne kombinacije predmetov (vera in kultura in biologija, filozofija in kemija, zgodovina in tuji jezik, slovenščina in latinščina, matematika in umetnost) o različnih poglavjih iz antike.

Naslednji dan so ustvarjali na praktičnih delavnicah in se podučili o antični kuhinji, vojaštvu, gradbeništvu, retoriki, debati po Sokratovo, kiparstvu, glasbi, izdelavi freske, verovanju v antiki, športu, izdelavi nakita, klasični dramatiki itd.

Zadnji dan pa so ob antičnem tekstu razmišljali o liku učenca in učitelja v antiki in to primerjali z današnjo podobo obeh. Na kvizu so predstavniki razredov tekmovali v znanju o antiki, nato pa so si še ogledali izdelke z delavnic prejšnjega dne.

SOCIALNI PRAKTIKUM (19. DO 21. JANUAR)

Od srede, 19. 1., do petka, 21. 1., je letos prvič potekal socialni praktikum za dijake drugega letnika. Namen praktikuma je bil, da se dijaki preko prostovoljnega dela srečajo z otroki ali odraslimi z drugačnimi potrebami. Prvi dan so se na uvodnem predavanju in delavnicah seznanili z ustanovo, kjer so naslednja dva dni opravljali socialni praktikum, z delom v njej in ljudmi, ki v njej bivajo.

Drugi in tretji dan so opravljali različne oblike praktičnega dela. Pisali so dnevnik, kjer so izrazili svoja razmišljanja in poročali o izkušnjah, ki so jih obogatili. Obiskali so Univerzitetni klinični center, Varstveni center za duševno prizadete otroke Mali dom v Šiški, Center Dolfke Boštjančič na Igu, Dom starejših občanov Šiška in druge podobne ustanove. Dijaki so se tako lahko srečali s prostovoljnim delom in pridobili dimenzijo medosebnih odnosov, ki temeljijo na pomoči v stiski in solidarnosti do drugih.

DAN ODPRTIH VRAT (29. JANUAR)

Na letošnjem dnevu odprtih vrat so obiskovalce po šoli in zavodu popeljali kar dijaki, ki so jim predstavili glavno dogajanje na šoli, ustroj zavoda, dejavnosti na šoli in pouk pri nas. Mogoč je bil tudi ogled ur pouka, v dvorani pa so se Zavod in njegove enote predstavili še s pomočjo filma, z odprto

vajo pevskega zbora in godalnega orkestra ter z vodenimi predstavitvami.

Da je bila predstavitev nadvse uspešna, je potrdilo tudi število prijav na ŠKG, saj so se na razpisanih 140 mest za prvi letnik naše gimnazije prijavili kar 204 osnovnošolci in osnovnošolke.

TEDEN POKLICEV (31. JANUAR DO 4. FEBRUAR)

Letos je na šoli prvič potekal Teden poklicev, namenjen dijakom 3. in 4. letnika. Po pouku so se zvrstile predstavitve različnih poklicev, Študentsko društvo Megaron pa je tudi letos organiziralo Megatržnico, na kateri so nekdanji dijaki ŠKG, zdaj študentje, iz prve roke predstavili svoje fakultete.

Nekateri dijaki so se po vnaprejšnjem dogovoru udeležili obiska različnih ustanov, kjer so dobili odličen vpogled v opravljanje poklica, ki jih zanima. Svoje delo so na delovnem mestu predstavili starši naših dijakov, v bodoče pa si tu želimo tudi sodelovanja nekdanjih dijakov.

Zanimanje med dijaki je bilo zelo veliko, saj se za 4. letnik bliža čas odločitve o nadaljevanju šolanja, dijaki 3. letnika pa tudi že razmišljajo o svoji nadaljnji poti.

ŠPORTNI DAN ZA PROFESORJE (28. FEBRUAR)

Letošnje zimske počitnice niso bile posebne samo zato, ker so jih vsi slovenski šolarji preživljali v istem času. Na ŠKG smo jih namreč podaljšali še za en dan, saj je v ponedeljek, 28. februarja, potekal športni dan za profesorje in vzgojitelje.

Dan, namenjen druženju in sprostitvi, so preživeli na pohodu k Belopeškim jezerom, na teku na smučeh v okolici Rateč ali pa na smučanju v Trbižu. Dneva so se poleg njih razveselili tudi dijaki, saj je to zanje pomenilo dodaten dan počitnic.

NAŠI ZBORI V RIMU IN TRENČINU (12. DO 16. FEBRUAR IN 7. DO 11. MAREC)

Mešani pevski zbor se je letos mudil na turneji v Rimu, kjer je pel pri maši v cerkvi Il Gesu in imel nato kar dva nastopa v enem dnevu. Dopoldne je na znanstvenem liceju Nomentano z ubranim petjem presenetil poslušalce, ki so komaj kaj vedeli o naši domovini in veselju do glasbe. Zvečer je sodeloval pri maši ob praznovanju godu sv. Cirila in Metoda v cerkvi sv. Klemenca, ki so se je udeležili vsi vidnejši slovanski predstavniki Cerkve in diplomatskih uradov Svetega sedeža. Vrh turneje pa je bil koncert za Sveti sedež, na katerem so poslušalce popeljali od slovenske ljudske pesmi do koralov in gospelov ter moderne zborovske glasbe.

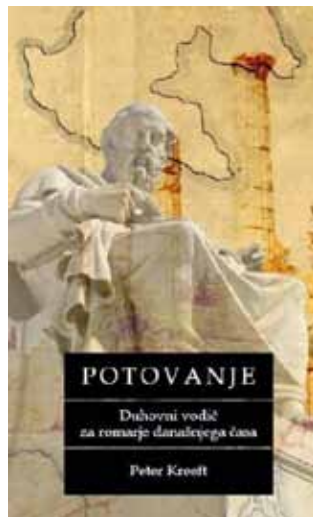

Na srečanje treh slovanskih šol v Trenčinu na Slovenskem je letos odšel dekliški zbor. Pevci treh združenih zborov so pripravili dva koncerta: enega v Trenčanskih Teplicah, drugega pa v cerkvi sv. Frančiška Ksaverija v Trenčinu. Naša dekleta so seveda navdušila v samostojnem nastopu.

Ker je bila letos posebej poudarjena družabna razsežnost srečanja, so se mladi pevci spet težko poslovili drug od drugega, hkrati pa so si zaželeli nasvidenje na srečanju v Krakovu.

PREDSTAVITEV PREVODA KNJIGE POTOVANJE – DUHOVNI VODIČ ZA ROMARJE MODERNEGA ČASA (16. MAREC)

Knjižnica dr. Antona Breznika je bila izbrana za gostitev novinarske konference in priložnostne okrogle mize ob izidu slovenskega prevoda knjige ameriškega katoliškega filozofa Petra Kreefta z naslovom Potovanje – duhovni vodič za romarje današnjega časa.

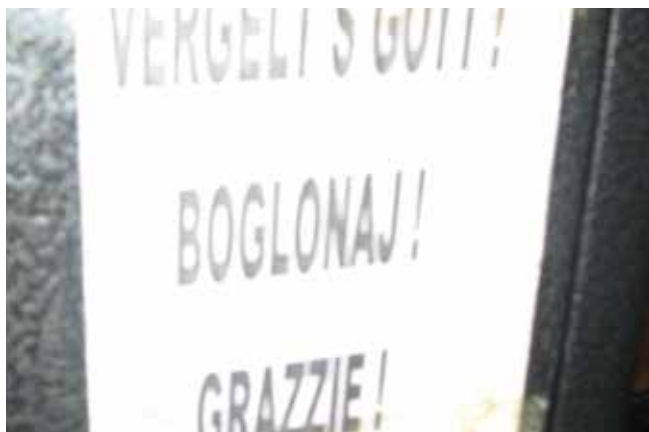

Za prevod knjige so pod mentorstvom mag. Jerneja Piska, ki na ŠKG poučuje filozofijo, poskrbeli kar naši dijaki, na okrogli mizi pa so sodelovali: ljubljanski nadškof metropolit msgr. dr. Anton Stres, direktor založbe Družina Tone Rode, moralni teolog dr. Andrej Marko Poznič, profesor filozofije na Teološki fakulteti Univerze v Ljubljani dr. Bojan Žalec in profesor komunikologije na različnih visokošolskih ustanovah p. dr. Peter Lah.

PRENOVLJENA EKSKURZIJA ZA 1. LETNIKE (25. DO 27. MAREC)

Z rednimi letniškimi ekskurzijami so marca pričeli tudi dijaki 1. letnika, ki so se letos podali na spremenjeno ekskurzijo. Pot jih je tokrat vodila na bližnjo avstrijsko Koroško in v Salzburg. V programu ekskurzije je ogled dvojezične šole v Št. Petru v Rožu, celovškega mestnega jedra, Globasnice in

hriba sv. Heme ter samostana v Tinjah. Drugi dan sledi obisk Gospe Svete in Vojvodskega prestola ter nadaljevanje v Salzburg. Zadnji dan je na spo-

redu »Haus der Natur«, po ogledu rudnika soli in keltske naselbine pa sledi odhod proti Sloveniji.

KONCERT BRODOWSKI QUARTETA (11. APRIL)

Mladi glasbeniki iz Londona so z izvajanjem del Mozarta, Čajkovskega in Piazzolovega Tanga navdušili naše dijake. Za nameček so bili poslušalci še pohvaljeni za pozorno poslušanje in poznavalsko spremljanje koncerta. Mladi virtuosi so bili tako nad Zavodom kot nad Slovenijo navdušeni in obljubili so, da se še vrnejo med nas.

IZLET NA JUŽNO TIROLSKO (27. APRIL DO 1. MAJ)

Zaposleni v Zavodu in njihovi družinski člani smo se v dnevih po velikonočnih praznikih odpravili na tridnevni izlet po Južni Tirolski.

Prvi dan smo potovali po krajih, ki so tesno povezani z začetki slovenske zgodovine, skozi katero nas je z zanimivim pripovedovanjem popeljal Tomaž Debevec. Drugi dan smo se srečali s starodavnim moškim, ki so ga našli v ledu na meji med Avstrijo in Italijo. Ötzi ima danes zatočišče v muzeju v Bolzanu, glavnem mestu Južne Tirolske. Proti večeru smo se z gondolo odpravili na planoto Ritten, s katere smo občudovali piramide, ki jih je ustvarila narava, se popeljali z železnico skozi slikovito pokrajino, večer pa smo zaključili z dobrotami tirolske kuhinje. Zadnji dan izleta smo potovali skozi gorsko pokrajino Dolomitov in prečkali tri prelaze,

poletna

JEZIKOVNA ŠOLA

V ZAVODU SV. STANISLAVA

ponovno vabi k vpisu na:

► **enotedenski tečaj angleškega jezika za osnovnošolce**, ki bodo končali 7., 8. ali 9. razred. Tečaj bo potekal od 9. do 16. julija 2011.

► **šestdnevni tečaj angleškega jezika za srednješolce**, ki bo potekal od 16. do 21. avgusta 2011.

Več informacij in prijavnico najdete na:
<http://www.stanislav.si/>

Poletna jezikovna šola v Zavodu sv. Stanislava
 Štula 23, 1210 Ljubljana Šentvid
 jezikovnasola@stanislav.si, 01/58 22 202

ustavili pa smo se tudi v mestecu Longarone, kjer je pred nekaj desetletji plaz povzročil hudo tragedijo, ki je odmevala po celim svetu.

(poročilo Simona Feštanja)

PREDSTAVA DRAMSKEGA KROŽKA ORKESTER (16. MAJ)

Dijaki so pod mentorstvom igralkice Mojce Lavrič, ki v zavodu dela kot laborantka za biologijo, uprizorili dramo Orkester francoskega dramatika Jeana Anouilha. Premierna predstava novoustanovljenega krožka je požela velik aplavz, igralci pa so pokazali veliko talenta za igro. Ker so tovrstni krožki na ŠKG v zadnjih letih delo ali le s težavo, upamo, da se delo krožka nadaljuje tudi prihodnje leto, z novimi predstavami.

Zbral in izbral M. M. Štih

PROMETNI CENTER ZA VAS

KVALITETNA ŠOLANJA ZA VOZNIKE NA ENEM MESTU

Organiziramo

- + Tečaj cestno - prometnih predpisov
- + Tečaj prve pomoči
- + Vožnje za kandidate vseh kategorij
- + Tečaje in izpit temeljne kvalifikacije
- + Vadbena varne vožnje

Ugodnosti

- + Opravite vse na enem mestu
- + Popusti za dijake in študente
- + Izbira lokacije začetne ure

Vozni park

- + Osebna vozila Golf IV, Clio
- + Motorna kolesa Yamaha, Honda
- + Tovarna vozila Renault

Prometni center Blisk

Gorazdova 15, 1000 Ljubljana
Tel.: 01 515 01 60
email: blisk-as@siol.net

<http://www.blisk-as.si>

OBLIKOVANJE

DIGITALNI TISK

GRAFIČNA PRIPRAVA

KOPIRANJE

BIROGRAFIKA
BORI

OFSETNI TISK

GRAFIČNA DODELAVA

DIREKTNÁ POŠTA

www.birografikabori.si

Birografika BORI d.o.o. | Linhartova 1 | 1000 Ljubljana
T 01/47 20 450 | F 01/23 26 695 | E info@birografikabori.si

ZAKAJ OGLAŠEVATI V REVII

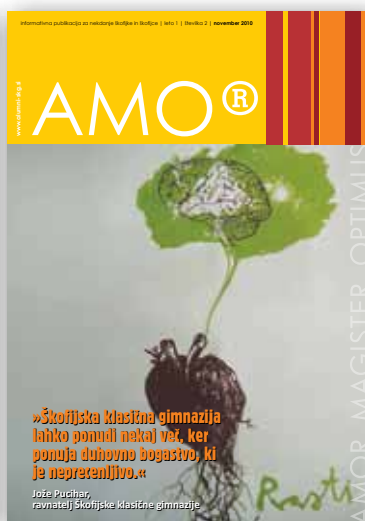
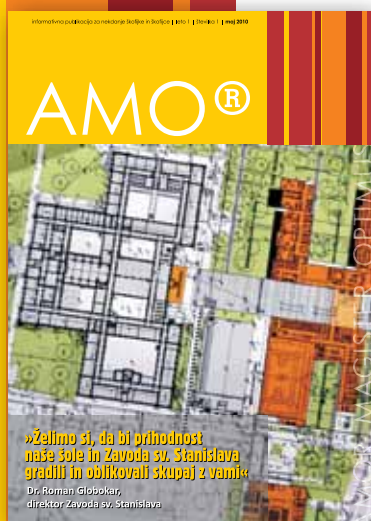
AMO®

Revija Amo® je namenjena nekdanjim dijakom Škofijske klasične gimnazije in izhaja dvakrat letno (spomladi in jeseni).

Vsako leto se revija pošilja na več naslovov. Trenutno se tiska v nakladi 2500 izvodov in se pošilja na več kot 2200 naslovov (nekdanjim dijakom, profesorjem, dobrotnikom).

Z oglaševanjem v reviji Amo® dosežete veliko ciljno publiko, med katero so tudi vaši znanci, sošolci in prijatelji s svojimi družinami.

Sredstva, pridobljena z oglaševanjem v reviji AMO, bodo porabljena za pripravo, tisk in pošto pošiljanje naslednjih številk revije.

Pristopna izjava

IME IN PRIIMEK:

NASLOV:

TELEFON:

E-NASLOV:

Daroval(a) bom:

(obkrožite enega od načinov)

1. Vsak mesec:

_____ EUR

- a) po položnici (položnice Vam pošljemo)
- b) trajnik

2. Nekajkrat na leto bom nakazal(a):

_____ EUR

- a) enkrat letno
- b) dvakrat letno
- c) večkrat: _____ (napišite kolikokrat)

IZJAVLJAM, da pristopam k članstvu v
Skladu za pomoč družinam.

PODPIS:

KRAJ IN DATUM:

Podpisano Pristopno izjavo pošljite na naslov:

Karitas Zavoda sv. Stanislava
Sklad za pomoč družinam
Štula 23
1210 Ljubljana Šentvid

Dodatne informacije:

sklad@stanislav.si
01/58-22-208

Osební podatki se uporabljajo samo za delovanje Sklada za pomoč družinam. Na podlagi 32. člena Zakona o varstvu osebnih podatkov lahko uveljavljate svoje pravice pri: Zavod sv. Stanislava, Štula 23, 1210 Ljubljana Šentvid.

POMOČ BLIŽNJEMU

Sklad za pom

Sklad za pomoč družinam je bil ustanovljen v letu 1995. Temeljni namen sklada je zbiranje sredstev za pomoč družinam, ki bi zaradi slabšega socialnega položaja težko plačevali prispevek za nadstandardni program v gimnaziji in/ali prispevek za bivanje v dijaškem domu.

V šolskem letu 2008/2009 smo pomagali 109 družinam dijakov ŠKG in 14 družinam učencev OŠ Alojzija Šuštarja. Skupni znesek razdeljene pomoči je zadnjih nekaj let skoraj 100.000 EUR letno.

Pri podeljevanju denarnih pomoči družinam se upoštevajo naslednji kriteriji:

- nizek osebni dohodek na družinskega člana,
- družine z več otroki,
- učni uspeh in nadarjenost,
- oddaljenost od šole, "WW"
- bivanje v Jegličevem dijaškem domu (za dijake ŠKG).

Družine prejemajo pomoč v višini od 15 do 162 EUR, glede na zgoraj našete kriterije. Sklad **pridobi večino sredstev** za pomoč od posameznikov, ki redno mesečno prispevajo svoj dar. Trenutno imamo 400 članov. V zadnjih desetih letih pa je, žal, kar nekaj dobrotnikov dokončalo svojo življenjsko pot in tako pridobimo v sklad manj sredstev, kot jih potrebujemo za nemoteno delovanje.

Vir sredstev je tudi **Slomškova ustanova**, s katero dobro sodelujemo pri organizaciji skupnih dogodkov (božično-novoletne voščilnice, vsakoletna oddaja po Radiu Ognjišče in koncert v Cankarjevem domu vsako drugo leto).

Precejšen del pomoči lahko razdelimo tudi s pomočjo **Breznikovega sklada**, v katerega je sredstva podaril že pokojni Dušan Breznik.

V skladu želimo, da bi tudi v prihodnje lahko pomagali številnim družinam, ki so se posebej v zadnjem letu znašle v nezavidljivem socialnem položaju zaradi gospodarske krize. Vsak od prejemnikov pomoči podpiše **izjavo moralne obveze**, da »se s podpisom moralno obvezuje, da bo v SKLAD za pomoč družinam tudi sam daroval, ko bodo za to ustvarjeni primerni pogoji«. Določba »primerni pogoji« predvideva vsaj dve leti rednega delovnega razmerja.

Vse, ki ste v preteklosti prejemali pomoč in ste že v rednem delovnem razmerju, vabimo, da se pridružite članom sklada (s pristopno izjavo, ki jo pošljite na naš naslov, ali z občasnim darom). **Naj se veriga dobrote nadaljuje tudi za prihodnje rodove.**

Alojzija Čebulj, tajnica sklada
mag. Tone Česen, ravnatelj sklada

oč družinam

Kaj lahko storimo z vašimi darovi

Pomagamo družinam dijakov in učencev in jim omogočimo plačevanje prispevka za nadstandardne dejavnosti v gimnaziji in osnovni šoli in s tem udeležbo na vseh dejavnostih.

Samo za ponazoritev naj povemo, kaj pomeni posamezni mesečni dar:

- € 15,00 – mesečna pomoč eni družini, ki prejema najmanj pomoči
- € 30,00 – mesečna pomoč dvema družinama, ki prejema najmanjši znesek pomoči
- € 50,00 – večina družin prejema toliko pomoči mesečno
- € 150,00 – skoraj pokrijemo pomoč družinam, ki prejema najvišji znesek pomoči

Našo dejavnost lahko podprete:

- Z darovi preko plačilnega naloga. Na plačilni nalog vpišete zeleno vsoto. Nakazilo na Karitas v Zavodu sv. Stanislava, Štula 23, 1210 Ljubljana Šentvid, TRR SI56 0203 2009 1434 483.
- S pristopno izjavo. Vsak mesec nakažete vsaj 5 EUR. Vsoto, ki jo želite darovati, vpišete v za to pripravljen prostor. Sklad bo sproti pošiljal izpolnjene položnice. Da nimate skrbi vsak mesec, lahko darujete enkrat, dvakrat ali večkrat večjo vsoto.
- Na druge načine. Darujete lahko ob življenjskih jubilejih ali namesto cvetja na grob umrlih. V sklad lahko prispevate iz zapuščin ali pa svoje premoženje po smrti namenite v stalno ustanovo, ki nosi Vaše ime.

Dohodninska donacija 0,5 % za Zavod

Zakon o dohodnini omogoča davčnim zavezancem, da sami odločate, komu boste namenili do 0,5 odstotni delež odmerjene dohodnine. Del dohodnine, ki ga od vas v vsakem primeru vzame država in **ne pomeni nikakršne dodatne davčne obremenitve**, preusmerite v donacijsko podporo upravičenim organizacijam.

Med upravičenci za ta del dohodnine je s področja šolstva tudi Zavod sv. Stanislava (dav. št. 13707787).

Vaša prispevek bo pripomogel, da bomo v Zavodu sv. Stanislava še bolj učinkovito razvijali različne šolske in obšolske dejavnosti.

Več na www.dobrodelen.si.

Hvala vsem, ki ste se že odločili, in hvala vsem, ki se boste odzvali temu vabilu.

Ustanova »Fundacija Alojzija Šuštarja«

Fundacijo Alojzija Šuštarja sta spomladi 2010 ustanovila Zavod sv. Stanislava in Nadškofija Ljubljana. Temeljni namen ustanove je zagotavljanje finančnih in drugih sredstev za izvajanje vzgojno-izobraževalnih dejavnosti v Osnovni šoli Alojzija Šuštarja, ki je trenutno s strani Ministrstva za šolstvo in šport financirana v višini 85 %.

Ustanova »Fundacija Alojzija Šuštarja«

Štula 23, 1210 Ljubljana Šentvid

T: 01/58-22-208

E: fundacija@stanislav.si

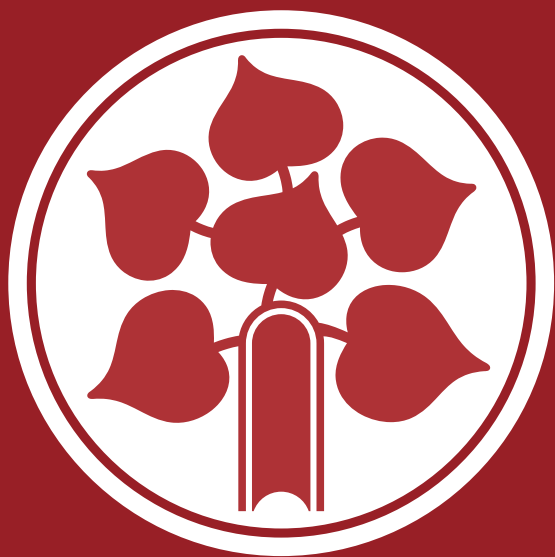
I: www.stanislav.si/fundacija

Našo dejavnost lahko podprete z darovi preko plačilnega naloga.

Na plačilni nalog vpišete zeleno vsoto.
Nakazilo na:

Ustanova »Fundacija Alojzija Šuštarja«
Štula 23, 1210 Ljubljana Šentvid,
TRR: SI56 0203 3025 8577 268.

Osební podatki se uporabljajo samo za delovanje Ustanove »Fundacija Alojzija Šuštarja«. Na podlagi 32. člena Zakona o varstvu osebnih podatkov lahko uveljavljate svoje pravice pri:
Zavod sv. Stanislava, Štula 23, 1210 Ljubljana Šentvid.

unitas libertas caritas
ALUMNI KLUB ŠKG

**VABIMO VAS NA
DRUŽABNO SREČANJE
ALUMNOV ŠKG**

18.06.2011
V ZAVODU SV. STANISLAVA

11.00 občni zbor
12.00 piknik